

en men hierin soms een aanwijzing heeft dat er iets niet in de haak is, is volkomen waar. Hetzelfde geldt echter voor mijn forceps. Voor de handvatten treden hier de lepelstelen in de plaats, de graad van divergentie is hier de maatstaf; wie de tang eenige malen heeft gebruikt ziet dit direct.

In de verwachting door het bovenstaande iets te hebben bijgedragen om uw opvattingen omtrent mijn tang meer in overeenstemming met de werkelijkheid te doen zijn, verblijf

na collegiale groeten,

N. J. A. F. BOERMA.

De discussie is hiermee gesloten.

Redactie.

HET GEVAL VAN RAMSAY.

In n°. 27, Tweede Helft 1905 van dit *Tijdschrift* komt een referaat voor, getiteld: „Het geval van dr. RAMSAY”. Het heeft mij verwonderd, na de namen van LOCKE, BERKELEY en LEIBNITZ, niet dien van SCHOPENHAUER te hebben zien vermeld. Reeds SCHOPENHAUER heeft de bedoelde vraag met klem in ontkenningen zin beantwoord. Volgens hem is alle aanschouwing (Anschauung) intellectueel. De zintuigen ontvangen van de hen omringende voorwerpen gewaarwordingen; deze, naar de hersenen voortgeleid, zijn voor het verstand de gegevens, waaruit het de voorwerpen construeert en, van de werking op de oorzaak teruggaande, nu in de ruimte projecteert. Deze functie van het verstand verkrijgt evenwel eerst door oefening haar buitengewone hoogte en is bij pasgeboren kinderen nog onontwikkeld. Het verstand van een blind geborene nu heeft wel geleerd de voorwerpen te construeeren naar de gegevens door den tastzin verstrekt, doch niet naar gegevens afkomstig van het gezichtsorgaan; wordt zoo iemand plotseling ziende, dan is hij niet in staat om direct de voorwerpen te herkennen en nog minder om afstanden te schatten alleen op het gezicht. De uitermate heldere en duidelijke uiteenzetting van dat alles vindt men in zijn eerste werk: „Ueber die vierfache Wurzel des Satzes vom zureichenden Grunde”, waarin hij juist voorbeelden van door een operatie ziende geworden blind geborenen aanvoert als bewijs voor zijn zienswijze.

's-Gravenhage, 13 Januari 1906.

H. C. MEES.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Internationaal congres voor zuigelingkeukens.

Een bijvoegsel der *Nederlandsche Staatscourant* 1906, n°. 3 bevat het verslag omtrent bovenstaand congres te Parijs gehouden op 20 en 21 October 1905, uitgebracht door den gedelegeerde der Nederlandsche Regeering, dr. J. GRAANBOOM, te Amsterdam.

Hij begint zijn vertaling van „goutte de lait” door „zuigelingkeuken” te verdedigen; wel wordt in de Nederlandsche literatuur het woord „melk-keuken” aangetroffen, maar dat is een woordelijke vertaling van het Duitsche